

har været knyttet, mene vi, at det vil være retfærdigt at yde Erstatning.

Som jeg udtalte ved første Behandling, har jeg aldrig kunnet godkende det Princip, hvorpaa det foreliggende Forslag, saaledes som det var vedtaget af Kommissionens Flertal, hviler. Jeg mener fremdeles, at den Jernbaneskyld, som skal paalægges disse Ejendomme, hviler paa et saaløst Grundlag, at den aldrig kan blive paalidelig og retfærdig. Først naar det er konstateret enten ved Salg eller paa anden Maade, at vedkommende Ejendom har faaet en forøget Værdi, erkender jeg, som tidligere udtalt, at der kan være noget ret og rimeligt i, at de, som have opnaaet denne Fordel ved andres Hjælp, enten Statens eller Kommunens, da maa dele denne Fordel med dem, der have hjulpet til at fremskaffe den, hvad enten det bliver ved en aarlig Ydelse eller paa anden Maade. Men det Grundlag for Ansættelsen af Jernbaneskyld, som er foreslaaet af Flertallet, er efter min Mening aldeles forkert.

De af den ærede Ordfører nævnte Enkeltheder skal jeg selvfølgelig overlade til Ordføreren for Mindretallet at imødegaa. Det var jo ikke mig, de særlig vare rettede til; men da det ikke kunde indrettes saaledes, at Mindretallets Ordfører talte før jeg, har jeg gjort disse Bemærkninger. Jeg vil altsaa for mit Vedkommende kun udtale, at vore Ændringsforslag ere stillede af to Hovedgrunde, for det første, at Jernbaneskylden ikke bør ansættes, før der er et Grundlag, som har nogen Betydning, før der virkelig er tilvejebragt en Stigning af Værdien, og for det andet, at der, lige saavel som man forlanger en Jernbaneskyld for de Fordele, en Ejer faar ved sin Ejendoms Værdiforøgelse, er Grund til at give Erstatning for de Tab, en Ejer lider paa sin faste Ejendom. Derfor vil jeg i al Korthed anbefale ærede Medlemmer at stemme for Mindretallets Ændringsforslag. Jeg vil dog tillige udtale, at jeg derfor meget godt kan stemme for de Ændringsforslag, der ere stillede af Flertallet, fordi de dog bidrage til at mildne Forholdet.

Ministeren for offentlige Arbejder ad interim (Weimann): Saa indgaaende belyst som det foreliggende Lovforslag og de dertil stillede Ændringsforslag i Øjeblikket foreligger, kan jeg fatte mig i Korthed. Jeg skal begynde med Mindretallets Ændringsforslag. De ere i Virkeligheden gennem den krystallklare Betænkning og

de Udtalelser, der ere faldne fra den ærede Ordfører (Bramsen) og det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Lewinsky), endevendte og drejede og belyste ud i de yderste Konsekvenser, saaledes at jeg, hvis jeg vilde gaa ind paa Detailler i videre Udstrækning, maatte komme til Gentagelser. Et Par Ting kunde jeg dog ønske at sige. Naar den ærede Ordfører for Mindretallet saa stærkt fremhævede, at Ændringen under Nr. 10 i Virkeligheden havde ringe Betydning, saa synes jeg, at den ærede Ordfører for Mindretallet burde tage den tilbage. Hvad man end siger, saa kan der dog ikke være Tvivl om, at det er et ganske nyt Princip, der her søges ført ind i Statsstyrelsen, nemlig det Princip, at de Lig, der ligge ved det økonomiske Fremskridts Vej, skulle samles op. Det er efter min Mening, som er ganske modsat den ærede Mindretalsordførers, et Spørgsmaal af den aller videste finansielle Rækkevidde. I alle Tilfælde synes jeg ikke, der kan være Tale om at vedtage et saadant Forslag, naar selv de, der kæmpe for det, ikke lægge principiel Vægt derpaa.

Ogsaa angaaende Flertallets Ændringsforslag er der egentlig sagt, hvad der kan siges. De rokke ikke ved det foreliggende Lovforslags Struktur og Principper. De svække kun Virkningen deraf, og det saaledes, at Lovforslaget, som den ærede Ordfører sagde, giver langt mindre end „Afsnit C.“ Under disse Omstændigheder maa jeg naturligvis beklage, at disse Ændringsforslag ere stillede. Deres Gennemførelse vil gøre Lovens Resultat magrere og derigenem skaffe os færre Jernbaner, færre Kulturbetingelser, færre Skinnestrænge, som skulle bringe nyt befrugtende Liv ud over de Egne, der endnu savne dette Nutidens Befordringsmiddel. Paa den anden Side kan jeg allerede under Hensyn til de ganske overordentlig alvorlige Konsekvenser af en Tilstand uden en Lov paa dette Omraade kun ønske, at Forslaget snarest maa naa over til det andet Ting.

Johnsen: Angaaende det meget omtalte Ændringsforslag under Nr. 10 om Erstatning for den Værdiforringelse, der foraarsages Ejendomme ved Anlæg af Jernbaner efter Loven af 27. Maj 1908, ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger. Det er nemlig ikke, fordi jeg er uenig i Tanken, der ligger til Grund for dette af Mindretallet stillede Ændringsforslag, at jeg ikke har kunnet slutte mig til det. Jeg finder tværtimod, at naar det er forsvarligt og rigtigt at tage en Del af den